

حسین خلیلی

چوب متروک

قلبی که در شکنج خون پوسید
مشق مکاشفه در گلو بود
محافظان حافظه از شک
وقتی که می گریختند

از آن همه صبحانه ای متلاشی ماند
-ثانیه ای حل شده در تو-
و تو در ازدحام خواب
صدائی نشنیدی

دور
- آن عبور! -

دست خالی
کشیده ی ناخن به کوه
امید را تحمل تیشه
بر دار می کند

دست چوبه بر سر
که ریشه هاش می دود
بر پشت
بر تن
و کاری از
ناخن های مویه نمی آید

ما
دروغ یک نفر بودیم
حلقوم حادثه ای تسلیم تیغ
و حکایت تن
با مرگی دوباره با من بود
که تکه تکه ام می کرد.

آن عبور آ
ابروی ثانیه در ظهر پیچید
و یال های مادیان پریشانم کرد
صداهای درهم آمدند و
تو با من نبوده ای